

HUDODELEC.

Perzijska pripovedka.

Pred velikega vezirja Abdurama- mana je stopil njegov zvesti slu- žabnik Istagar, se globoko priklonil ter rekel:

"Ni zasluga vetra, če diši po evetlicah. Pa tudi njegova krivda ni, če diši po gnoju. Odvisno je od tega, odkod prihaja. Veter ne more dišati po evetlicah, če piha z gnojščica. Prinašam šabe novice, ker prihajam iz slabega kraja."

Veliki vezir reče:

"Ne boj se in govori."

"Poslan od tvoje velike modrosti, poslušati, kaj ljudstvo ne la govori, ampak tudi misli, stopim v kavarno nekega Saiba in pričnem jesti riž z rozinami in ovčjim mesom. Drugi Perzijani so delali isto v svoje veselje, kar sem jaz v službi države. Jedli so riž, pili kavo, pokušali sadje, poslušali godbo in obendovali dresiranega medveda. Eden pa z imenom Sadraj — on uči v šolah mladino svetih postav — je pričel glasno govoriti o tvoji visokosti."

"Glasno o meni govoriti? Me je hvalil?"

"Kakor se spodobi vsakemu dobremu Perzijanu — je moj jezik v nasprotju z mojimi ušesi. In nikoli ne ponovim, kar čujem."

Veliki vezir pravi:

"Vetra ne bom kaznoval. Govori!"

"Rekel je . . . rekel je: Veliki vezir je tat!"

"Hm! Pa dobri Perzijani mu vendar niso verjeli?"

"Gorje!" zdihuje Istagar, "malopridnež je govoril tako prepričevalno. Naj bi podaril Alah vsakemu Perzijanu take gorke besede v hvalo gosposke. Razen tega je zelo priljubljen in velja za jako dobrodelnega učenjaka in modrega moža. Vsi so mu verjeli. In vsi so ponavljali: "Veliki vezir je —" Saj sam veš, kaj. To me je razburilo in užaljen sem prihitel semkaj, da ti sporočim."

"Dobro!" reče veliki vezir.

"Požar je napol pograšen, če se pravočasno izve zanj." Pokliče stotnika telesne straže in ukaže: "Pojdi precej na veliki trg in v Saibovo kavarno. Pojejte vsa jedila. Denar, ki ga dobiš, je tvoj. Kavarna naj se zapre. In tam okoli se klateči Sadraj naj prime in vrže v ječo."

Čez pol ure mu je že sporočil stotnik:

"Jedila so zavžita, hiša podrata. Saib bičan, Sadraj zaprt."

Veliki vezir se umiri.

"Hudobna vsebina s posodo vred je uničena."

Dva tedna sta minula.

Tu čuje Istagar, ko hodi nekega dne po trgu, da se dva kramarja prepirata. Spomnivši se svoje dolžnosti, stopi bližje in napne ušesa.

En kramar je očital drugemu, da ga je goljufal za dve kumari. "Ti si tat!" je kričal oškodovani.

Drugi se je pa samo smehljaj nad to žalitvijo.

"Drugokrat bi ti napravil za to besedo dve luknji v glavi. Sedaj pa nima psovka "tat" nič razjaljivega za nas enega. To je tako, kakor bi mi bil zaklinal "veliki vezir". Če pravijo velikemu vezirju "tat", kako naj pač imenujejo mene. Če je sam veliki vezir tat, navadnemu človeku še sam Alah ne zameri, če je tudi."

Istagarja je zanimal pogovor že iz službenih ozirov in je vprašal:

"Odkod veš, dobri mož, da je veliki vezir — no to, kar si ravno rekel?"

"Da je tat?" se zasmeje kramar. "Bilo bi me sram, če bi tega ne vedel. Pravil mi je vsak, ki je bil pol leta v ječi radi tatvine in je sedaj prišel iz ječe. V njihovi ječi ne pravijo velikemu vezirju nič drugače kot "tat". To jim izvrstno razlaga učitelj Sadraj. Ha-ha-ha! Če že žepni tatovi, ponarejali denarja, goljufi, ki sede v ječi, ne rečejo nič drugače kot "tat", bi rad vedel, kako naj ga potem imenujejo pošteni ljudje."

Istagar da zapreti kramarja in odhiti poročati velikemu vezirju. Vezir se je razjezil sam nad seboj.

"Kaznovati sem hotel, pa sem svinjo sam položil v lužo."

Zapove, naj se Sadraj precej pripelje predenj.

"Ali si pozabil na pregovor: Kaj je jezik? Jezik je ključ od ječe, ki ga vsakdo seboj nosi," zarohni nad njim veliki vezir. "Nisi mogel živeti med omikani, mi ljudmi — pa živi sedaj med divjaki."

In ukaže Sadraja precej pregnati v najoddaljenejšo severo-vzhodno deželo.

Minula sta dva meseca in veliki vezir je že pozabil na Sadraja, ko enkrat Istagar, izprehajajoč se po ulicah, zapazi čudno oblečenega moža, ki z odprtimi ustmi ogleduje hiše.

"Gotovo tujec!" si misli Istagar.

In kot zvest uradnik ga vpraša: "Mir s teboj, tujec. Gotovo prihajaš iz daljne dežele in nečesa sšeeš. Ali ti morem pomagati. Domačia sem in mi je vse znano."

"Res prihajam od daleč in sem prvič po opravkih v Teberanu," odgovori neznanec. "Rad bi videl hišo velikega vezirja in, če mogoče, tudi njega samega."

"Hvalovredna želja!" reče Istagar. "Zakaj se pa tako zanimaš za velikega vezirja?"

"Zelo me zanima, pravijo, da je tat!" odgovori odkritosrčno tujec. "Trgovec sem in zanima me, da bi videl takega tatu."

"Kdo ti je to povedal?"

"Ali mar tukaj ne veste tega?" se začne trgovec. No, no lepo glavno mesto. V najbolj oddaljenih krajih Perzije vemo to in tukaj ne. Pri nas reče vsak otrok. Vlak otrok ti bo rekel: veliki vezir je tat!" To nas je učil učeni modri in pravični Sadraj, ki so ga nam poslali iz Teherana, da nas pouči."

Istagar ukaže trgovca zapreti in teče k vezirju.

Veliki vezir se zopet razjezi sam nad seboj.

"Hoteti skriti tajnost pred ljudmi, sem jim jo sam odkril. Sam sem naredil, da se je raznesla na vse strani sveta. Spodil sem garjevo ovce med zdravo čredo."

In zapove:

"Takoj naj se prepelje malopridnež Sadraj iz severovzhoda na jug in pusti tam v najgostejšem pragozdu. Ko ni hotel živeti med ljudmi, naj poskusi med opicami."

In tako se je zgodilo.

Zopet minejo trije meseci.

Veliki vezir je že pozabil te neugodnosti, ko naenkrat njegova papiga, ki jo je ravno dobil od guvernerja neke oddaljene provincije, zakriči na ves glas:

"Veliki vezir je tat!"

Na trgu so prodajali ravno došle papige od juga.

Še čisto divje, ki niti norec niso znale zakričati.

Pa vse te divje papige so kričale venomer:

"Veliki vezir je tat!"

Celo v šahovi palači je zavpila ravno kupljena papiga:

"Veliki vezir je — — —"

Pa k sreči je bil navzoč zvesti Istagar, ki je tudi po palači vohunil in je hitro papigi odsekal glavo.

Veliki vezir je bil obupan.

"Kaj pomenja to? Se je celo narava zarotila zoper mene? Pa naravi zapoveduje Alah. In Alah je popoln, ne more biti nevhvaležen. Saj mu darujem vsako leto dragoceno preprogo."

Da poklicati zvestega Istagarja in reče:

"Pojdi in poižvedi, kateri hudobnež uči ptice takih nespodobnosti!"

Istagar je tekal tri dni in tri noči po mestu: ni spal, ni pil in se vrnil čisto shujšan in zbečan.

"Veruj moji izkušnosti, vladar moiega življenja! Nihče ne uči papig. Tu imamo opraviti z naravnim čudežem. Dal sem prijeto vse trgovce s papigami in vsi trdijo enoglasno, da dandanes papige že take na svet prihajajo. Pravijo, da odmeva po vsem goz-

du ta klic: "veliki vezir je — —" Popolnoma čudež je to."

Veliki vezir se udari po čelu in reče:

"Stavim kamelo proti piščancu, da je to Sadrajeva umetnost. Gotovo on uči ptice teh besedi. Dobro, sedaj vem, kaj mi je storiti z njim." (Konec prihodnjič).

JOSIP REMSKO GOSTILNICAR 163 Reed St., Milwaukee, Wis. se priporoča rojakom za obisk. Postreže s pristnimi pijačami in izvrstnimi smodkami. Na razpolago KEGLJIŠČE in DVORANA

LOUIS ROBSSEL SALOON 24 Union Street, KENOSHA, WISC. Dvorana za društvene seje in veselice. Popotniki dobro došli. Postrežba s stanovanjem in hrano.

CUNARD HUNGARIAN AMERICAN LINE Iz New Yorka v Sredozemsko morje in Adriatična pristanišča. V REKO potom GIBALTARJA, NEAPELJA IN TRSTA. Novi, moderni parniki s dvema vijakoma. Slavonia, Pannonia, Carpathia, Ultonia (Težki 10,000 do 13,000 stotov) Parnika "CARONIA" in "CARMANIA", dva največja parnika na svetu celo leto redno vozita. CUNARD STEAMSHIP COMPANY LTD. F. G. WHITING, ravnatelj. 67 Dearborn St., Chicago

Delavci na prostem izpostavljeni mrazu in vlažnosti se ubranijo dolgotrajnemu bolehanju za reumatizmom in neuralgijo, ako rabijo Dr. RICHTERJEV Sidro Pain Expeller, ko čutijo prve pojave. To zdravilo odgovarja zahtevam nemških zakonov in ima nepoprekljiv rekord tekom 35 let. V vseh lekarnah, 25 in 50 centov, ali pa pri izdelovalcu. F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York.

Emil Bachman, 580 S. Centre Ave., Chicago. Izdeluje društvene znake, gumbe, zastave in druge potrebščine.

JOS. BERNARD WINE & BRANDIES 620 Blue Island Ave. CHICAGO ILL. Edina vinarna, ki toči najboljše kalifornijska in importirana vina. Kdor pije naše vino, trdi, da še ni nikdar v svojem življenju pil boljšo kapljico. Vsi dobro došli!

NAVARNO ZNAMENJE POKVARJEN APETIT TRINERJEVO ZDRAVILNO GRENKO VINO JOS. TRINER, 616-622 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.